شل کاله پس بیا هم

ستا په نوم

لائق زاده لائق

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم ــــــ ستا په نوم

لیکوال ــــــ لایق زاده لایق

کمپوزنګ ــــــ ارشاد خان پښتو اکېډمي پېښور

ووړمبی چاپ ــــــ ۱۹۹۳ء

دویم چاپ ــــــ ۲۰۱۲ء

شمېر ــــــ ۵۰۰

بیعه ــــــ ۱۵۰ کالداري

چاپ ځائے ــــــ ضیاء پرنټرز پېښور

د ملاوېدو درک

- یونیورسټي بک ایجنسي خېبربازار پېښور ښار
- د پښتو اکېډیمۍ د کتابونو دُکان پېښور یونیورسټي او د دې ترڅنګه د کتابونو هر لوئے دوکان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرون

د خپلې ماشومې لور ,, زرقیش ،، په نوم چې زۀ ئې د ژوند د خوږو سره اشنا کړم او د خپلې لېونۍ مینې په نوم چې ماته ئې د اظهار چل ایزده کړو۔

لایق زاده لایق

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندګلو

- نوم :- لایق زاده لایق
- کلی:- مدین ، ضلع سوات
- د پېدا کېدو نېټه :- ۱۵ جنوري ۱۹۵۹ء
- زده کړه :-

لسم :- د هائي سکول مدین نه په کال ۱۹۷۵ء کښې

څوارلسم :- د جهانزیب کالج سوات نه په کال ۱۹۸۰ء کښې

شپاړسم :- په سیاسیاتو کښې د کراچۍ یونیورستۍ نه په کال ۱۹۸۲ء کښې.

شپاړسم :- په پښتو کښې د پېښور یونیورستۍ نه په کال ۱۹۸۹ء کښې.

پښتو انرز :- د پېښور بورډ نه او ایل ایل بي د کراچۍ یونیورستۍ نه.

- د خوښې استاذان د سکول په زمانه کښې :-

ښاغلی میاں صاحب جان ، ښاغلی امیرزاده میاں ، خدائې بخښلې شاه زمین میاں ، ښاغلی سراج الدین او خدائې بخښلې محمد علي جان.

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په جهانزيب کالج کښې :-

پروفېسرشيرافگن،پروفېسرنورمحمداوپروفېسرقادرخان

- په کراچۍ يونيورسټۍ کښې :-

ډاکټر منظور الدين احمد ، ډاکټر عادل حسين ، ډاکټر ارشد کريم او مېډم تنوير ـ

- د شاعرۍ ابتداء :- ۱۹۷۱ء نه
- د خوښې شاعر :-

ښاغلے امين الله خان (چې د آزاد نظم ليکلو منفرد انداز لري)

- د خوښې نثر ليکونکے :-

ښاغلے گل افضل خان

- ليکلي کتابونه :-

1. محنت کا پهل   چاپ ۱۹۷۵ء
2. گيلې (غزلونه)   //   ۱۹۷۹ء
3. وينښ خوبونه (شاعري)   //   ۱۹۸۲ء
4. صلو عليه وآله (نعتونه)   //   ۱۹۸۹ء
5. گل بانو ظفرخان (اولسي قيصه)//   ۱۹۹۰ء
6. ستا په نوم، داستاسو په لاسو کښې ۱۹۹۳ء

- ناچاپ کتابونه :

1. ماته آئينه   افسانې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

2. مشکنې شعري ټولګه
3. راځئ چې بیا اوخاندو د منتخب ټوقو ټولګه
4. لېونتوب شاعري

- لیدلي ځایونه د خپل هېواد ټول ښارونه اوپه خارجي هېوادونوکښې بنکاک،سنګاپوراواندونیشیا
- دا وخت د ریډیو پاکستان پېښور سینئر پروډیوسر
- خوښه مشغله :- په قول د رحمان بابا

زۀ عاشق یم سروکار مې د ے له عشقه
نۀ خلیل نۀ داؤدزے یم نۀ مومند

لایق زاده لایق
۳۱دسمبر ۱۹۹۳

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم

چې کله د حالاتو جبر او د وختونو زور زياتي زما زړلي فکر او ژوبل احساس ته د اظهار چل زده کړو نو زۀ ئې شاعر کړم .ما چې بيا هر څۀ اوليکل ستا د نوم نه مې زار کړل .زما او ستا تر مېنځه که هر څو فاصلې اوږدې دي خو د جذبو تړون د وخت فاصلې کله هم نۀ دي منلي .زۀ د خپل زړۀ په هره درزا کښې ستا احساس ژوندے ساتم.

زما هم ارمانونه شته څۀ بُت خو نۀ يم انسان يم .زړۀ لرم او داسې زړۀ چې زما نه ډېر ډېر څۀ غواړي .خو ما په دغه غوښتونو کښې ستا ارمان په ډېر ناز ساتلے دے ډېر په ناز .ځکه چې دا ارمان مقدس دے او ولې نه چې ماته ئې د ژوند تېرولو چل زده کړے دے زۀ ئې دخيال د ښائستونو سره اشنا کړے يم.

دا هم ستا له مخه زما خيال سندريز دے زما فکر الوت کولے شي .کله تا پورې او کله د مکان نه تر لامکانه پورې .که تۀ نۀ وے ستا ارمان نۀ وے نو زۀ به ډېر نيمګړے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم ـ زما سوچ به د ځان پورې محدود وو ،خو شکر دے نن زۀ محدود نۀ يم ـ زما دننه جهان ډېر لوئے دے ـ

زۀ که هر څۀ ليکم په دې خيال ئې نۀ ليکم چې زما نوم دې په لويو ليکوالو کښې شمار شي ـ ماته دې خلق شاعر اووائي نا۔۔۔ باکل نه ـ زۀ صرف دا غواړم چې زما نامه دې هم د مئينانو په لړ کښې شمار شي ـ زما دپاره دا د هر څۀ هر څۀ دي ـ ګني ما هم کولے شوه چې د کتاب په شروع کښې مې د څو محترمو او لوړو ليکوالو مقالې شاملې کړے وے او خپل ځان مې د روايتونو غلام کړے وے ـ خو زۀ داسې نۀ کوم د روايتي انداز نه تېښته کوم او ستا په نوم د خپل اظهار فېصله په هر لوستونکي پرېږدم ـ چې ايا ما د خپلې مينې حق تر کومې ادا کړے دے ـ

په درناوي
لايق زاده لايق
۳۱ دسمبر ۱۹۹۳ء

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم ـــــ دویم چاپ

زما لېونی .... زما خیال دے چې ستا نه به زۀ هیر یم .... ځکه چې وختونو ډېر ارخونه بدل کړي دي .او هاغه د ځوانۍ خوبونه .... هاغه لېوني یادونه به تاته اوس یو خوب ښکاري .داسې خوب چې هډو تعبیر نۀ لري .... خو تاته پته شته زۀ .... چې اوس هم یوازې کېنم نو هاغه لېوني وختونه مې رایاد شي .... هاغه زمونږ د کلي خړ پړ کورونه ، هاغه کچه دیوالونه هاغه د خاموشۍ ژبه د زړونو خبرې .... تاته یاد دي چې مونږ به په اخترونو کښې پیر بابا له تلو .... زما بابا به ماته وئیل چې داسې نه څۀ حادثه اوشي خو زۀ د حادثو نه بې پروا وومه .ستا مور به تۀ هم منع کولې .... خو ماته یاد دي چې تا به ورته کومې کومې بهانې کولې .... ستا مور ستا په بهانو پوهیده خو تۀ وربانديې ګرانه وې .ځکه به ئې اجازت درکړو .... تاته یاد دي چې یو ځل د پیر بابا د سیل ګاډي ډېره درنه جټکه خوړلې وه .هر څوک وارخطا وو .... ستا په سترګو کښې هم اوښکې وې .... او چې ما ستا د ګلابي مخ نه اوښکې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـاکولې ....نو د کلـي زنانـه ؤ راتـه پټ پټ کتـل ....هغـوي د ځـان سره څۀ خبـرې هـم کـولې ....خـو ....مـونږ دا خبـرې نۀ اوريدې .ځکه چې زمونږ د زړونو جذبو خپلې خبرې کـولې .او بيا چې تۀ د پيـر بابـا پـه زيـارت کښـې ولاړه وې دواړه سترګې دې پټې کړې وې په معصومو شونډو دې څۀ وئيـل ....کـه هـر څو زۀ ستا د مخ په تماشه ووم خو دغه دعا مې اوريده ....تـا د خدائے پاک نه زۀ غوښتم او چې ما لاس دعا ته پورته کړۀ نو يـوه ستا نامه مې خولې ته راغله .دغه ټولې لمحې دغه ټول يادونه زما په ذهن کښې هر وخت چورلکونه خوري.

ماتـه هاغـه ورځ هـم يـاده ده چې تـا يـو ورځ زمـونږ کـره شـوملې راوړې وې .او چـې زۀدې اوليـدم نـو شـوملې درنـه پـه زمکـه پريـوتې ....تۀ اتاله ولاړه وې او د ځان سره دې پټ پټ ژړل .ځکه چې تۀ د خپلې مور نه ويريدې ....خـو ....چـې زمـا مور درله دلاسه درکړه نو تۀ په ساه شوې ....بيا تۀ تـر ماښـامه زمونږ کره وې .هاغه ورځ ....هاغه ټولې لمحې ماته د اختر نه کمې نۀ وې ....زۀ ....چې د تيرو وختونو يـوه يـوه خبـره يـادوم نو تۀ باور اوکه نن مې هم زړۀدردونه شروع کړي ....نن ....مـا خلق پيژني او زۀ خلق پيژنم ....د دنيـا ښائسـتونه مـې اوليـدل ډيرې سترګې مې اوليدې خو زما ليونۍ....تۀ بـاور اوکـه ....

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما تر اوسه پورې په بل چا سترګې خوږې نشوې.... ما نورو سترګو له په زړۀ کښې ځائے ورنکړو. دا غالباً چې زمونږ په هاغه جذبو کښې معصومیت وو صداقت وو.

نن چې زۀ په خپلو ویښتو کښې سپینو ډکو ته ګورم نو دا فکر مې یوسي چې ستا په ویښتو کښې به هم سپین لګیدلي وي.... تۀ به هم لکه زما کله کله دا آئینې سره خبرې کوې.... تۀ به هم کله کله زما نامه اخلې.... تۀ به هم کله کله زما د لاس هاغه خطونه را اخلې کوم چې ما د سیاهۍ په غټ قلفم تاته لیکلي وو. تۀ به هم لکه زما دغه ټولې نخښې ښکلوې.... ځکه چې.... دا هر څۀ زما زړۀ وائي. او لېونۍ تاته پته ده چې زړۀ کله هم دروغ نۀ وائي. که تۀ هر څو زما نشوې خو لکه د پرون نن هم زما ټولې جذبې .... زما ټول احساسات ستا په نوم دي.... بیخي ستا په نوم....

ستا لېونے
لایق زاده لایق

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابتداء

په نامه د هغه رب مې ابتداء ده
چې ئې زۀ د محبت سره اشنا کړم
بیا درود په هغه لویه هستئ وایم
چې ئې ذکر په یاسین او په طٰهٰ کړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې د اشنا کلي اشنا مې وژني
خپله پښتو خپله حيا مې وژني

ما ورته ضد په خپل خلوص نيولے
لکه منصور په دې ګناه مې وژني

چې پښتون سر مې ورته ښکته نهٔ شو
حُسن مغل د ے خامخا مې وژني

چې متې راځي خولې ته د زړهٔ خبره
د لېوني فکر سودا مې وژني

قاتل نظر ويره د چا نهٔ کوي
په رڼا ورځ په سپين صبا مې وژني

چې د رقيب ذکر کوي لايقه
دغه اظهار دغه وينا مې وژني

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شوګیره یم په خوبونو پسې ګرځم
انتظار یم سحرونو پسې ګرځم

زۀ یو ستړے ناقراره غوندې خیال یم
لکه شعر په لفظونو پسې ګرځم

په زړو لارو روان سلګو نیولے
د یادونو په خاپونو پسې ګرځم

د خپل ځان لټون مې کله پوره نۀ کړو
مودې اوشوې په مخونو پسې ګرځم

د اشنا لېونے فکر راسره دے
سرګردانه منزلونو پسې ګرځم

د احساس پښې مې تناکې شوې لائقه
لېونے یم سرابونو پسې ګرځم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خلق به څۀ وائي او څۀ نۀ وائي
دومره پوهېږم چې به ښۀ نۀ وائي

سره يُو پوهه د پښتو وطن دے
ټولې خبرې څوک په خوله نۀ وائي

د خوب ليدۀ وو د ځوانۍ وختونه
اوس مې هاغه سندرې زړۀ نۀ وائي

تۀ راته اووايه د څا اومنم
سترګې دې وائي خو لېمۀ نۀ وائي

چې د دستار په قدر نۀ پوهېږي
هغه دې ځان ته پښتانۀ نۀ وائي

ښنګ به رښتيا وائي هغه لايقه
د دار په سر چې څوک تپه نۀ وائي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شاته شاته ګورم هر قدم مرمه
لا د انتظار لارې څارم مرمه

حال د خپلې مينې چاته نهٔ وايم
څومره لوئے طوفان زړهٔ کې ساتم مرمه

ستا د ستمونو شمېر پوره نهٔ شو
ګوتې د مودو راسې شمارم مرمه

څومره چې وې خولې دومره خبرې وې
زهٔ چې په زړو لارو راځم مرمه

مينې په ما داسې کانې کړي دي
ځار دې شم له سترګو دم په دم مرمه

ستا خيال مې سينه پورې نيولے دے
زهٔ لايق په زړهٔ غمونه وړم مرمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ستا د زلفو راپه زړه شي فکر
لوګي لوګي شي سره لمبه شي فکر

د چا په سپين مخ الواني لوپټه
چې رايادېږي نو نغمه شي فکر

ستا د فکرونو نه اوزګار خو نۀ يم
نور به مې څۀ د ژوندانۀ شي فکر

د تورو زلفو په کږو لارو کښې
خدائے خبر څۀ شي کله څۀ شي فکر

چې د خمارو سترګو سوچ مې يوسي
اوره اودۀ نشه شي فکر

په تورو شپو کښې د هجران لايقه
چې لېونے شي نو تپه شي فکر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ چې د وخت دار ختمه تا ليدم او که نه
خپلو پردو ټولو ليدمه تا ليدم او که نه

د ځواني مرګ ارمان په قبر تر سحره پورې
زۀ چې په چغو ژړيدمه تا ليدم او که نه

د فراق توره يخه شپه کښې به شوم سپورے
درته به وړاندې اودريدمه تا ليدم او که نه

د زړۀ د تل نه راختلے لېونے اسويلے
ستا په کوڅه به تېريدمه تا ليدم او که نه

فکر مې ستا د شينکي خال نه طوافونه کول
چې په لمبو کښې سوزيدمه تا ليدم او که نه

لکه د سيوري ستا په سيوري پسې غلے غلے
لايقه هر خوا ګرځيدمه تا ليدم او که نه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راتلـــه پـــه مـــا راغوړيـــده ژړيـــده
کـــه صـــبريده نـــۀ صـــبريده ژړيـــده

پـه سـپين رخسـار ئـې ګډېـدل رنګونـه
هغـــه چـــې مانـــه زاريـــده ژړيـــده

پښـــتنه پېغلـــه وه پښـــتو ئيـــولې
نـــۀ پوهيـــده ښـــۀ پوهيـــده ژړيـــده

خـوا کښـې مـې ناسـته وه فکرونـو وړې
د خپلـــه ځانـــه شـــرميده ژړيـــده

زمـــا د خيـــال زمـــا د ســـوچ لېـــونۍ
پـــه بـــام ولاړه خنديـــده ژړيـــده

زمـــا تصـــوير ئـــې ښـــکلوۀ لايقـــه
د هجـــر اور کښـــې ســـوزيده ژړيـــده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خيال نيمګړے پاتې شو تصوير نيمګړے پاتې شو
نوم چې د يار راغے نو تحرير نميګړے پاتې شو

زۀ بې خوده نۀ يم ساقي راکړه لا په خود يمه
نوم به دې بدنام شي که تقصير نيمګړے پاتې شو

ما نه اوس تپوس د کوم ثواب د کوم ګناه کوې
خدايه ستا تقدير ته مې تدبير نميګړے پاتې شو

ما چې ورته هره شپه د ژوند شوګيره کړې وه
لاړو نن د هاغه خوب تعبير نيمګړے پاتې شو

هاغه په سينه کښې د مودو نه لېونے ارمان
ماته په سلګو کښې شو دلګير نيمګړے پاتې شو

ځکه مې لايقه اوس ارام زړګي ته نۀ راځي
حال مې د زړۀ اووې خو تفسير نيمګړے پاتې شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

بیـا پــه زړۀ مــې راوریــږې څــۀ خبــره خامخــا ده
بیـا مـې سـترګو کښـې غړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

د فراق په توره شپه کښې د ښلتون سکښې ماښام کښې
راتـه سـپورے کیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

زمـا مینـه پخـوانی، ده لیونتـوب مـې داسـې نـۀ وو
نـن چـې دومـره مـې یـادیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

بیامې ګسه سترګه رپي بیامې زړۀ په واک کښې نۀ دے
نـن مـې ګلـې نـۀ هیریـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

دا چې مونږه د یو بل نه په هیڅ حال صبرید ے نۀ شو
ښـۀ پـوهیږم ښـۀ پـوهیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

چـې لایقـه بـې صـبري دې سـوا کیـږي نـۀ کمیـږي
دا چـې شـپه او ورځ ژړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شور چې ورکښې شرنګ د زولنو نۀ شي
ژوند په داسې چم د لېونونۀ شي

اوښکو مې بهو له غاړې ورکړلې
خدايه چې مې مينه بې پښتو نۀ شي

څو چې هر ارمان لمبه لمبه نۀ کړې
ګرانه بندګي ده په تسبو نۀ شي

بيا چې خپل لوظونه درنه هير نۀ شي
بيا مې ارمانونه په سلګو نۀ شي

مينه جذبه غواړي لېونتوب غواړي
دا په منتونو په جرګو نۀ شي

حال ورته د زړۀ لايقه اووايه
ژوند په اشارو او کنايو نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سلګۍ سلګۍ دې کړم ارمان دې کړمه
لېونۍ مینې ځومره ګران دې کړمه

کړه وړه کړښه د شکو په سر
وخته لاجوړ نۀ ووم چې وران دې کړمه

هېڅ پاتې نۀ شومه ذره ذره شوم
چې کله جان کله جانان دې کړمه

زړۀ مې په دې خبره چوي د غمه
د ځان دې نۀ کړمه د ,,ځان،، دې کړمه

چې غلې غلې مې زړګي ته راغلې
د لېونتوب د کلي خان دې کړمه

زۀ دې لایق د خپلې مینې نۀ کړم
نور دې جهان کړم د جهان دې کړمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاخـو دې زلفـې سـنګار کـړي نـهٔ دي
لالېـوني دې پـه دار کـړي نـهٔ دي

يو ستا ارمان دے چې ارمان ئې کړمه
نـور ارمانونـه مـې شـمار کـړي نـهٔ دي

ناصـحه سـتا خبـره مـنم ولـې
چـا مئين زړونـه پـه لار کـړي نـهٔ دي

لکـه چـې زهٔ ئـې تـول لمبـه لمبـه کـړم
داسې څوک ,,حسـن،، ازار کـړي نـهٔ دي

زړهٔ مـې اوس هـم خـوارهٔ دردونـه کـوي
تـا جـوړې غشـې پـه وار کـړي نـهٔ دي

لا د نشـه سـترګو خمـار لايقـه
د زړهٔ زخمونـه خمـار کـړي نـهٔ دي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګلـــې چــې خنـــدل ســـلګو نيـــولې وه
وه غـــزل غـــزل ســـلګو نيـــولې وه

ټولـــه شـــپه ولاړه د کـــوټې پـــه ســـر
ســـتوري ئـــې شـــمارل ســـلګو نيـــولې وه

مـــا ورتـــه حالونـــه د زړګـــي وئيـــل
دې راتـــه ژړل ســـلګو نيـــولې وه

بيـــا د آئينـــې مخـــې تـــه ناســـته وه
هـــيڅ ئـــې نـــۀ وئيـــل ســـلګو نيـــولې وه

چـــوړ بـــه ئـــې کورونـــه کـــړل د شـــګونه
بيـــا ئـــې ورانـــول ســـلګو نيـــولې وه

خـــدائے خبـــر لايقـــه څـــۀ خبـــره وه
مـــا تـــه ئـــې کتـــل ســـلګو نيـــولې وه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څو که ګلې ستا نۀ شوم د ځان نۀ شوم
ستا د لاسو کرښې شومه وران نۀ شوم

هر څو که د مینې اور ستې کړمه
ستا د تندرین حُسن عنوان نۀ شوم

,,ګل ،، کړمه وختونو خو په دشته کښې
ښکلې شوم په ښکلو باندې ګران نۀ شوم

راغلم دې زړګي ته د مودو نه پس
خيال شومه تيتې شومه ارمان نۀ شوم

اوښکه شومه ستا په رخسار پرېوتم
ښۀ ده چې بل چا وته عيان نۀ شوم

زۀ لايق چې ستا په نام ياد شومه
چا وے چې په تا باندې تاوان نۀ شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اووايه وحشته ازل چرته دے
ګرانه زندګي شوه اجل چرته دے

لاره د ژوندون نوره ازغنه شوه
وايه لټوتوبه منزل چرته دے

ګله ښکلي ډېر دي ما ليدلي دي
ستا د ښائسته ستركو بدل چرته دے

دلته په هر لور دي زولنې خورې
دلته زلفې چرته اوربل چرته دے

ستا د لېوني او سپېلني حُسن
بې لمانه داسې پاګل چرته دے

رنګ ئې چې لايقه زما مينه شي
داسې شعر چرته غزل چرته دے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې په لوظونو مې اعتبار نۀ راځي
ځکه مئين زړۀ ته قرار نۀ راځي

اخر شو وران د ښائستونو کلي
اوس ليوني په دغه لار نۀ راځي

تۀ د ګلونو تقاضې مۀ کوه
ليونۍ دلته کښې ,,بهار، نۀ راځي

خپله ځواني مې ورته خاورې کړله
نور راله چل د انتظار نۀ راځي

زړۀ ته مې ګوره پرې شماره زخمونه
مونږ له ددې خبرو شمار نۀ راځي

لايقه مينه چې معراج ته رسي
په خوله اقرار راځي انکار نۀ راځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګل شومه خو ګل دې د اوربل نۀ شوم
پاتې نيمه خوا شوم مکمل نۀ شوم

هر څو که ستي شومه سکارۀ شومه
ستا د لېونو سترګو کجل نۀ شوم

نور به لا ددې نه جبر څنګه وي
زۀ د هرچا خپل شومه ستا ,, خپل ،، نۀ شوم

ستا هر يو ستم ته په خندا شومه
دا مې حوصله ده چې پاګل نۀ شوم

ستا د مينې سوال چې مې قبلېږي نه
پوهه په رازونو د ازل نۀ شوم

ستا سترګې د وخت سره بدلې شوې
زۀ لايق بدل نۀ ووم بدل نۀ شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مــا پــه شــونډو راولــه پیغــور مــې کــړه
شــور مــې کــړه پــه ټــول کلــي کښــې خــور مــې کــړه

بیــا پــه خــوږو ســترګو راتــه اوګــوره
,,ګل،، مې کړه ښائست مې کړه ,,سمسور،، مې کړه

,, خیــال ،، بــه شــم د زړهٔ کورتــه بــه درشــمه
درد مــې کــړه احســاس مــې کــړه تکــور مــې کــړه

لادرتــه کــېنــتي شــم حوصــله لــرم
شابســې لااور مــې کــړه ســور اور مــې کــړه

پریــږده چــې لمبــې پــه رقیــب بلــې شــي
نــاز مــې کــړه د تــورو ســترګو تــور مــې کــړه

یــاد مــې کــړه پــه کلــي کښــې لایــق مــې کــړه
خپــل مــې کــړه اور بــل مــې کــړه غمخــور مــې کــړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نیمه شپه کښې ستا یادونه سپوري سپوري
لکه راشي قیامتونه سپوري سپوري

لېوني به خنګه اوګوري یو بل ته
لور په لور دي نظرونه سپوري سپوري

د ژوندون په هره لار راپسې ګرځي
د حالاتو تندرونه سپوري سپوري

ستا د حسن د کعبې نه چاپېر چورلي
ما ښامونه سحرونه سپوري سپوري

ستا تصویر ترینه جوړېږي دا څهٔ چل دې
ما زیګر چې شي رنګونه سپوري سپوري

ما خندا ته چرې نهٔ پرېږدي لایقه
ناتمامه حسرتونه سپوري سپوري

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بیـا پـه دار خـتلے د ے منصـور د زمـانې
څومره لو ے قصور د ے بې قصور د زمانې

مـونږه لېونـو تـه د رواج زولنـې ښـائي
څـومره لویـه تېوقـه ده دسـتور د زمـانې

نـن چې شـو زردار نـو فلسـفي د زمـانې شـو
څـوک چـې تـر پرونـه وو ناسـور د زمـانې

اوس خو د بابا بچي د ننګ خبرې نۀ کوي
وخت څنګه بدل کړلو رنګ ,,سور،، د زمانې

وي کـه افلاطـون ولـې غـږ کـولے هـیڅ نشـي
څـومره ډېـر مجبـوره وي مجبـور د زمـانې

مـونږه د ,,امیـد،، د کـوره نـۀ اوځـو لایقـه
مـات بـه شـي اخـر چـرې غـرور د زمـانې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګل مې د اوربل کړه چې وږمه شمه
خور په لر او بر کښې شم نغمه شمه

خوب شه راله راشه که يريږې نه
زۀ به درته تول لېمۀ لېمۀ شمه

تۀ چې راته سم په مينه اوګورې
بيا زۀ خبر نۀ شمه چې څۀ شمه

کله کله درشم د احساس په لار
خور دې په رخسار شمه خوله شمه

ورک شم د خيالونو په رنګونو کښې
کله چې ستا خيال ته په کاتۀ شمه

ما په شونډو راوله ,, لايق ،، مې کړه
پريږده چې ستي شمه لمبه شمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ښــځ درتــه کــتـې شــمـه کــتــې نــځ شــم
ګلــي لېــونـې يــم لېــونـې نــځ شــم

ســتا د تنــدرين لمبـــه لمبــه حســن
ګرانــې ســپېلنې يــم ســپېلنې نــځ شــم

څــومره ده مجبــوره لېــونی مينــه
ســتا پــه لــوز درتلـې شــمـه درتلـې نــځ شــم

واړه اداګــانـې دي لټــون لټــون
ځان پکښې موندې شمه موندې نځ شم

زه لايــق پــوهيږم نــه چــې دا ولــې
ســتا نــه زاريــدې شــم زاريــدې نــځ شــم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لا مـــې لېونتوبــه خمــار کــم نــهٔ دے
لا راتـــه جهـــان صــــنم صــنم نــهٔ دے

نـور مـې لېـونـے کـړه چـې خوشـحاله شـې
لاخـو پـوره شـوے دې ,,کـرم،، نـهٔ دے

بيـا دې زړهٔ لـه څـهٔ راغلـهٔ خفـه شـولې
لاخـــو مـــې زغملــے زور ســتم نــهٔ دے

پرېــــږده چــــې د زړهٔ خبــــرې اولــــيکم
لاپــه ســلګو شــوے مــې قلـم نـهٔ دے

مـــا لايـــق بـــې تانـــه د ژونـــدون پـــه لار
ايخــے د بــل چــا پــه لـور قــدم نـهٔ دے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په رخسار به دې راخور شم که نقاب شم
په اوربل کښې به دې ځائے شم که ګلاب شم

لېونتوب دې هسې رنګه کانې اوکړې
اول سوال شمه په خپله بيا جواب شم

ستا د زلفو خيال مې لرې لرې يوسي
زۀ چې کله نا قراره اضطراب شم

دا معراج د پاکې مينې راله بس دے
لېونی چې لېونو کښې دې حساب شم

زۀ لايق تر ځانه رسم کله کله
ولې خپل ځان ته په خپله زۀ حجاب شم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تـهٔ زمـا سـره پخـلا شـوې دريغـه دريغـه
په رښتيا سره ,,زما ،، شوې دريغه دريغه

ګلـې تـهٔ چې ئې وعـده هـره بيګـاه کړې
پـه رښـتيا هغـه صـبا شوې دريغـه دريغـه

چې حـالاتو د يـو بلـه تـار پـه تـار کـړل
يـاران جمـع سـره بيـا شـوې دريغـه دريغـه

د زړګي په تاريکو کښې مې خوره شوې
تـهٔ زمـا د ژونـد رڼـا شـوې دريغـه دريغـه

سـتـا د حسـن پـه لمبـو کښـې لُولپـه شـوې
زهٔ لايـق ورکـه سـودا شـوې دريغـه دريغـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ثنګه شم له تا صبر ګران دے ګلي دا صبر
ډير که مې زړۀ صبر کړو نۀ شو په ربنتيا صبر

ستا نه صبر نۀ شومه نور شوم د هر چا صبر
هر صبا ستومانه وي سترے د بيګا صبر

دا به مې تر کومې وي بيا صبر او بيا صبر
ښۀ پښتو دې اوکړله تۀ چې شوې له ما صبر

زۀ لايق مجبوره يم
کړم به خامخا صبر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرته زۀ درته یاد یږم او که نه
په زړګي دې راوریږم او که نه

آئینه کښې لږ په زیر راته اوګوره
چې دې ستر ګو کښې غریږم او که نه

د هجران په ناقراره توره شپه کښې
درته ستړي سبورے کیږم او که نه

ستا په زړۀ کښې خو به ډېر مخونه اوسي
چرته زۀ پکښې ځائیږم او که نه

دا یوه خبره سپینه راته اوکړه
خپل لایق درته ښکاریږم او که نه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېونی پرېږده لېونی خبرې
یادوې خله پخوانی خبرې

پرېږده چې نن شو یو تر بله لوګې
صبا به کیږي صبانی خبرې

لکه د پېښې په زړګي مې لګي
ستا د ښائست او د ځوانی خبرې

اخر د وخت ګردونو هیرې کړلې
د ادم خان او درخانی خبرې

په وړه خوله مزه کوي لائقه
وړې وړې د نادانی خبرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نـۀ پـوهیږم لېونتوبـه دا بـه څـۀ شـي
چـې یـوه لحظـه مـې صبر د زړۀ نـۀ شـي

زۀ چـې هـره نامـه اخلـم نـۀ پـوهیږم
چې د شونډو په سر راشي ستا نامه شي

نیمه شپه کښې تنهایي کښې غلے غلے
راشي راشي زما سترګو کښې اودۀ شي

بـې لـه تـا نـه چـې تیریـږي د زړۀ سـره
ناقراره ورځې شپې به څنګه ښـۀ شـي

چې په مخ ئې توري زلفې راخورې شي
رڼا ورځ لایقـه شـپه شي تـوره شـپه شـي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

که هر څو په اور ستي شومه سکارۀ شوم
ولې بيا هم فنا نۀ شومه ښکاره شوم

چې د ,,حُسن،، په رنګونوکښې دې ورک شوم
تماشه شوم د خپل ځان په ننداره شوم

ستا خوږو کتلو هسې کانې اوکړې
لېونی چې د خپل ځانه اواره شوم

زۀ د عشق منزل ته هله ورنږدې شوم
چې لوخړه شوم لمبه د تنارۀ شوم

په خپل ځان کښې مې تۀ اولیدې لائقه
زۀ چې کله و خپل ځان ته هنداره شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په سلګو سلګو شو تېر کاروان د عمر
پوره نۀ شو چرې هم ارمان د عمر

تا يوه خبره اوکړه په شا لاړې
کړو په برخه دې زما خفګان د عمر

لکه زړۀ د بربوکۍ د غمه اوچوي
داسې تېر شو په تُندۍ دوران د عمر

په سلګو کښې مجبورۍ ته په خندا شوم
ما ادا کړو هسې رنګ تاوان د عمر

خلق اوس مې ليونے بولي لايقه
ما شلولے لاپخوا ګرېوان د عمر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اداګـــانې او نازونـــه يـــو پـــه دوه شـــو
بيـا د حســن قيامتونـه يـو پـه دوه شـو

چې مې د يره موده پس مخې ته راغلې
د زخمــي زړۀ پرهرونــه يــو پــه دوه شــو

,,آئينـه،، چې آئينې تـه پـه خنـدا شـوه
زلزلـــې او طوفانونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

مازيګر چې په اسمان لړې خورې شوې
ارمانونـــه حســـرتونه يـــو پـــه دوه شـــو

بيـا سـپرلے شـو پرهرونـو غـوټۍ اوکړې
بيـــا لايقـــه تـول غمونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دژوندون په هنګامو کښې ,,تنهائي،، راپسې ګرځي
تهمتونه راپسې دي رسوائي راپسې ګرځي

ما د هر ارمان په قبر دواړه لاس ورته جوړه کړۀ
خو بيا هم لکه د سېوري جدائي راپسې ګرځي

لېونے ووم لېونے يم لا به نور لېونے کېږم
لېونۍ چې ستا يادونه لېوني راپسې ګرځي

د وختونو په لمبو کښې د حالاتو په زندان کښې
هر نظر په ما پسې دے ,,خدائي،، راپسې ګرځي

زۀ د هجر توره شپه کښې د لايق په تکل ګرځم
وحشتونه ما پسې دي خاموشي راپسې ګرځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ د ښکلو چم کښې د رسمونو په دار اوختم
اور شومه لمبه شوم د اورونو په دار اوختم

ملا د حسرتونو مې کچه ځوانئ کښې ماته شوه
زۀ د سپرلي ګل د اوربلونو په دار اوختم

زۀ د ستړي ژوند په هره ستړي ناقراره شپه
ستا د انتظار د سحرونو په دار اوختم

تا د خلقو وړاندې چې په مينه راته اوکتل
شوم نظر نظر د نظرونو په دار اوختم

تا چې د حيا نه ښکته اوکتل مسکئ شولې
زۀ دې په سپين مخ کښې د رنګونو په دار اوختم

روغو خلقو څۀ چې لېونو په کاڼو اوويشتم
زۀ لايق چې ستا د قسمونو په دار اوختم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هر صبا مې زړۀ ته راغلې هر صبا دې زړۀ ته راغلم
تا که هر څومره پردې کړم ولې بيا دې زړۀ ته راغلم

نۀ پوهېږم که پوهېږم ګلې زۀ دومره پوهېږم
چې دې اوښکې په مخ راغلې خامخا دې زړۀ ته راغلم

لا غصه شه مۀ راګوره خو رښتيا خبره اوکړه
ولې شنه شوې د خندا نه چې بيګا دې زړۀ ته راغلم

تۀ چې داسې ساه نيولې د خپل ځان په تماشه شوې
آئينې درته څۀ اووې که رښتيا دې زړۀ ته راغلم

زۀ لايق د مينې نۀ يم دا منم خو دومره اوکړه
ماد ټول عمر،، بندي،، کړه چې په غلا دې زړۀ ته راغلم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سحرونه مې لوګې کړه ماښامونه مې لمبه کړه
ستا د ياد په هر يو ځلي ارمانونه مې لمبه کړه

چې بې صبره انتظار دې راته ستړې په سلګو شو
په زړګي کښې پټ دننه طوفانونه مې لمبه کړه

په ديوال شه را اوچته تماشه د لرې اوکړه
دا په کلي کښې چې شور دې حسرتونه مې لمبه کړه

اوس به څۀ دې کړمه ياده اوس به څۀ درته اوګورم
هر خواهش مې کړلو خاؤرې اميدونه مې لمبه کړه

چې د وخت سره بدلې کړې د وخت يارانو سترګې
بيا لايقه پښتو دا وه تېر يادونه مې لمبه کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نوره مې د زړۀ او د بیلتون خبره ګرانه شوه
ګرانه شوه اوس ډېره د ژوندون خبره ګرانه شوه

رابه شي وختونه د فکرونو کلی ګل به شي
چا وئیل پښتون ته د پاڅون خبره ګرانه شوه

راشه لیونۍ چې مې ارمان درته ښۀ اوګوري
نوره دې هر مخ کښې د لټون خبره ګرانه شوه

ستړي ارمانونه ستا راتلو ته پښه نیولي دي
دا د انتظار او میړتون خبره ګرانه شوه

ما ورته لایقه چې لاسونه جوړه کړي وي
دا د منتونو زړۀ چاؤدون خبره ګرانه شوه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستـرګې اشــنا وے خــو اشــنا دې نــۀ کـړې
ډيرې وعدې وې خو ,,رښتيا،، دې نۀ کړې

د ســـتړي ژونـــد دغـــه زړۀ ســـتړې ورځـــې
ګلـــې زمـــا وې خـــو زمـــا دې نـــۀ کـــړې

چــې پــه ژړا شــوم درتــه چغــې مــې کـړې
اوښـکې مـې اوچې شوې پخلا دې نۀ کړې

تـــا چـــې وئيلـــي وو لاهيـــر مـــې نـــۀ دي
بـــس خـــو خبـــرې وې صـــفا دې نـــۀ کـــړې

لايقـــــه لاره کښـــــې د پـــــاکې مينـــــې
کـــومې ســـجدې وې چـــې ادا دې نـــۀ کـــړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستر ګي دي مۀ توروه سکور به مې کړې
لمبه لمبه به مې کړې اور به مې کړې

ذکر همځولو ته زما اونۀ کړې
لېونۍ شور به مې کړې خور به مې کړې

نۀ به یم تور همېش په تور د مینې
چرته د تورو ستر ګو تور به مې کړې

ما ته د خلقو مخکښې مۀ راګوره
پښتنه مینه ده پېغور به مې کړې

د زړګي وینې په ارمان لایقه
شیندم پوره به شي سمسور به مې کړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ياد په ځلي

د کال ۱۹۸۷ ء نه وړاندې

زۀ د ارمـــان پــه اديــره کښــې لټـــووم ګلونـــه
د هــر يــو يــاد پــه ځلـي رو رو خــورووم ګلونــه

څو محروميانې حسرتونه راغونډ کړي دي مـا
ستـا سپـورو سڼو لـه ترې ناست يم جوړوم ګلونـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېوني تا به چې خندل په مخه
ما به دې سترګو ته کتل په مخه

بېګاه مې د ېره په زړګي وريدې
بس اسوېلي به مې کول په مخه

په زړو لاړو موده پس راغلمه
لوظونه ستا راياديدل په مخه

چې به زما نه مروره شولې
لکه ماشوم به مې ژړل په مخه

لايقه چا د زيارتونو کاڼي
په نرمو شونډو ښکلول په مخه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ډېـــر ځـــۀ مـــې اووے د ســـلګو پـــه ژبـــه
د يـــو ځـــو ســـوؤ اســـوېلو پـــه ژبـــه

ســـتا د ښائســـت قيصـــه تمامـــه شـــوله
مـــا اوريـــده د برېوكـــو پـــه ژبـــه

زۀ پوهـــه نـــۀ شـــومه چـــې ځـــۀ دې وئيـــل
نـــن د خـــوږو كتـــو پـــه ژبـــه

د انتظـــار هـــره لحظـــه ازغنـــه
تـــل دلاســـه شـــوه د ښـــكالو پـــه ژبـــه

لايقـــه هســـې مـــروره شـــوله
هـــر ځـــۀ راځـــي د لېونـــو پـــه ژبـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نـهٔ مــې کــړې هېــره نــهٔ پخــلا لېــونی
شــــومه د خلقــــو د خنــــدا لېــــونی

چې ,,د ارمـان نـاوې،، مې قتـل نـهٔ شـي
پـــه زړو لاړو راشــــه بیــا لېـــونی

زهٔ دې لا اوس هــم د راتلــو پــه طمعــه
ســتورې شــمارمه تــر صــبا لېــونی

ســتا پــه لټــون کښــې د مــودو نــه ګــرځم
ســترګو تــه ګــورم د هــر چــا لېــونی

هاغــه لایــق یــم راتــه ښــهٔ اوګــوره
ســتا یمــه ســتا یمــه زهٔ ســتا لېــونی

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تــول عمــر مــې اوژړل پــه تــا پســې
چــا ژړلــي دي دومــره پــه چــا پســې

تاتــه مــې يــو ځلــې ځــۀ کتلــي دي
ګرځــي نظرونــه اوس پــه مــا پســې

تــۀ چــې د صــبا صــبا خبــرې کــړې
سترګې مې ړندې شوې په صبا پسې

چــا وئيــل خنــدا وي د ژړا نــه پــس
مــا خــو تــل ژړلــي دي ژړا پســې

دغــه لايــق شــوک د ے ورتــه اوګــوره
ګرځــي پــردي ښــار کښــې پــه اشــنا پســې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مـــې نـــرے نـــرے خـــوېږي ولـــې
څـــوک بـــې وفـــا راتـــه يـــادېږي ولـــې

نـــن آئينـــه رانـــه پوښـــتنې کـــوي
سـتـرګې دې ډکـــې ډکـــې کېـــږي ولـــې

لېـــونۍ مـــا خـــو دا غوښـــتلې نـــۀ وه
وختونـــه بـــې لتـــا تېرېـــږي ولـــې

پښـــتنه مېنـــه ده پوهېږمـــه نـــه
چـــې راتـــه اوګـــوري شـــرمېږي ولـــې

لائقـــه پوهـــه ده وړه خـــو نـــۀ ده
بيـــا نـــۀ پـــوهېږم نـــۀ پـــوهېږي ولـــې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاس د مینې راله راکړه بیا به ځې
دا زما ژوندون زما کړه بیا به ځې

ما په نیمه لار کښې داسې پاتې نکړې
ټول لوظونه دې رښتیا کړه بیا به ځې

د هجران په ناقراره تورو شپو کښې
د وصال شمعې رڼا کړه بیا به ځې

چې زما نه به اشنا صبر یدے نۀ شوې
نن مې هاغسې پخلا کړه بیا به ځې

په لایق دې تورې زلفې راخورې کړه
سترګې ښکته د هر چا کړه بیا به ځې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا ده جفا په جفاګانو پسې
زما ژړا په ژړاګانو پسې

ماته غصه دې چرې کمه نۀ شوه
بل ته خندا په خنداګانو پسې

زۀ وایم نن به په خوشحالي وینمه
ستا ده سزا په سزاګانو پسې

چې هر ساعت مې زوروي قتلوي
ستا ده ادا په اداګانو پسې

لائیقه واړه په سلګو کښې اوسي
هره رازو په ارزوګانو پسې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مې لتا نه صبريد ے کله شي
روح د بدنه بيليد ے کله شي

هاغه خندا هاغه خوارۀ وختونه
ګلې زما نه هيريد ے کله شي

زما د زړۀ په درزيدو کښې اشنا
بې لتا بل څوک اوسيد ے کله شي

څوک چې زخمي شي په لمبو د حسن
په طبيبانو رغيد ے کله شي

لايقه هر ښکلي ته ګورمه زۀ
سترګې په چا مې خوږيد ے کله شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پټه پټه چې خندیږې لېونی
څنګه ما نه به هیریږې لېونی

مازیګر چې نمر د غرونو پناه کیږي
بې اختیاره مې یادیږې لېونی

ځواني دغه وه چې ستانه مې قربان کړه
تهٔ به کله زما کیږې لېونی

ډیر وختونه به تر مېنځه وي تېر شوي
چې د حاله مې خبریږې لېونی

زهٔ لایق به هر ارمان درته لوګی کړم
خو که تهٔ پرې خوشحالیږې لېونی

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اور پــه تــن مــې بلیــدلے تــا کــتے
پــه ســرو شــونډو ژړیــدلے تــا کــتے

ګریـوان خیـرې، پښـې تنـاکې پریشـانه
پـه کوڅـو کښـې زغلیـدلے تـا کـتے

ستـا د مینې په خوږو باندې مـاموره
اوږے تــږے ګرځیــدلے تــا کــتے

په اشنا کلي کښې دومره نـا اشنـا وے
هـر یـو کـور تـه اودریـدلے تـا کـتے

زهٔ لایـق د هاغـه ورځـې پـه ارمـان یـم
پـه لمبـو کښـې سـوزیدلے تـا کـتے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستړګي دي لمبه کړه زما ستړګو ته
مهٔ ګوره اشنا د دنيا ستړګو ته

زار د هاغه پېغلې د پړونې شم
تېر چې کړي ټول عمر د چا ستړګو ته

ما ته لېونی د صبر مهٔ وايه
ما نهٔ ده ښودلې خندا ستړګو ته

خبر دے که ړندې شي پروا نهٔ لرم
دا ستړګې به ستړګې وي ستا ستړګو ته

زړهٔ چې د مئينو په لمبو سوزي
وي لايقه ټوله ګناه ستړګو ته

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرته زۀ چرته خندا توبه توبه
چرته تۀ چرته وفا توبه توبه

په دنیا ئې تصور کولے نۀ شم
لا جنت ستا نه جدا توبه توبه

دغه سر دے چې مې تا ته ښکته کړے
دا په در کښې د بل چا توبه توبه

بس قيامت وي د زړګي کلي ته راشي
هر يو ياد د خوږ اشنا توبه توبه

لايق ستا په ذکر تل قرار مونده لے
په دې خوله بله وېنا توبه توبه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دا چـې پـه ژبـه د هـر چـا قيصـه ده
دغـه نيمګـړې شـان زمـا قيصـه ده

چـې پـه وئيلـو مـې تمامـه نـهٔ کـړه
څـومره خـوږه د بـې وفـا قيصـه ده

د چـا يادونـه دي او زهٔ ملګـرو
زمـا د سـتړي عمـر دا قيصـه ده

چـې مـې ارمـان پکښـې قـرار لټـوي
هغـه قيصـه مـې د اشـنا قيصـه ده

لايقـه مـهٔ غـواړه وفـا د ښـکلو
دا لـه ازلـه نيمـه خـوا قيصـه ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څو نيمګړي حسرتونه دي او زۀ يم
دروغجنې ستا لوظونه دي او زۀ يم

د فراق په ناقراره توره شپه کښې
تنهائي ده ستا يادونه دي او زۀ يم

د خپل سترګي ژوندون څۀ به درته وايم
ناتمامه ارمانونه دي او زۀ يم

د تول کلي نظرونه راپسې دي
تهمتونه پېغورونه دي او زۀ يم

د دروغو تسليانې دي لايقه
رباعيانې غزلونه دي او زۀ يم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـهٔ راځـه خيـالونو کښـې مـې مـهٔ راځـه
نـوره پـه فکرونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

داسـې نـه رسـوا شـې زهٔ يريږمـه
ګلـې پـه خوبونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

دلتـه پابنـدي ده پـه سـوچونو هـم
خياله پـه شعرونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

لارې چـې رواج درتـه نيـولې دي
مهٔ راځه سوچونو کښې مې مهٔ راځه

زهٔ لايـق دې نـوم اخسـتې نـهٔ شـمه
ګرانـې فريـادونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

وخته د اشنا حالونه اووايه
ماته نا اشنا حالونه اووايه

ځه د سحر باده چې ايسار نۀ شې
ګلې ته زما حالونه اووايه

دا چې نۀ صبرېږم نۀ رغېږمه
ټول ورته ربنتيا حالونه اووايه

ښکل ئې دواړه شونډې انارونه کړه
بيا ورته د ,,بيا ،، حالونه اووايه

زلفې په سپين مخ چې ئې خورې نۀ کړې
شپو ته د صبا حالونه اووايه

ګوره که ئې ياد شمه په هيره کښې
تۀ ورته د ,,چا ،، حالونه اووايه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

چـــې دې وينمـــه درزيـــږي زمـــا زړۀ
چـــې دې نـــۀ ونـــيم نړيـــږي زمـــا زړۀ

لېونے د ے رانه نور څۀ نور څۀ غـواړي
پـــه ښـــودنو نـــۀ پـــوهيږي زمـــا زړۀ

کـه هـر څـومره قسـمونه ورلـه ورکـړم
ګلـې ستـا نـه نـۀ صـبريږي زمـا زړۀ

څواني تولـه مې په ,,طمع، ، شـوله تيـره
د هجـران پـه اور سـوزيږي زمـا زړۀ

زمـا زړۀ جـوړې زمـا نـۀ د ے لايقـه
پـه غـټ سـترګې چـې نـازيږي زمـا زړۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زلفې دې په مخ خورې ورې لګي
ګرانې راته دغه ورځې شپې لګي

بيا ئې جوړ رقيب سره خندلي دي
بيا مې په زړګي اورې اورې لګي

خدائے خبر چې ولې د ژوندون په لار
ځان راته بې څوکه بې اسرې لګي

ستا د مخ رنګونه قيامتونه کړي
ځکه دې په ما خوږې خيرې لګي

زړۀ ته مې لايقه بيا راغلې ده
بيا راته ماحول مصرعې مصرعې لګي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا چې اوربل په وروځو خور اولګي
زمـــا د زړۀ پـــه دنيـــا اور اولګـــي

هـر چـا تـه خـانـدي خـو لمبـه هلـه شـي
چــې ئــې نظــر زمــا پــه لــور اولګــي

تـۀ دې زمـا پـه نـوم بدنامـه نـۀ شـې
په ما دې ستا د مينې ,,تور،، اولګي

لېـــونی زۀ دې هيـــرولے نـــۀ شـــم
سـر پـه تختـه کـه مـې د ګور اولګـي

لايقـه نـۀ پريـږدي چـې مـونږ مينـې تـه
تــور دې پــه دغــه خلقــو نــور اولګــي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

بې له تانه که دنیا وي دنیا مه شه
بیله ستا که مې خندا وي خندا مه شه

چې دیدن د دوه مئینو په کښې کیږي
هاغه شپې له که صبا وي صبا مه شه

چې ډیوې په کښې د مینې بلې نه شي
تور لحد که مې رڼا وي رڼا مه شه

چې خوشبو ورکښې د یار د زلفو نه وي
د ګلونو که ښکلا وي ښکلا مه شه

بې له یاره چې تیریږي مې لایقه
هاغه عمر که سبوا وي سبوا مه شه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پرېږده پرېږده چې ژړېږم پروا نشته
ستا په عشق کښې دې سوزېږم پروا نشته

چې نامه راسره ستا وي خفه نهٔ یم
چم په چم دې رسوا کېږم پروا نشته

ستا په شونډو دې نرۍ مسکا خوره وي
زهٔ دې ژاړم نهٔ صبرېږم پروا نشته

ستا د حسن په وطن کښې دې سپرلے وي
زهٔ دې مړاوے ګل رژېږم پروا نشته

چا تپوس مې د حال اونکړو لایقه
ځان له سوزم لمبه کیږم پروا نشته

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجنې ستا په څۀ رانه ګيله ده
دا ستم جبر ده کوم ګناه صله ده

خير دے تۀ په جفاګانو ټينګه اوسه
زۀ پښتون يم زما لويه حوصله ده

بې له تا نه د بل چا مخ ته نۀ ګورم
ګلې دا منې د ټول عمر فيصله ده

د يادونو سره خاندم کله ژاړم
د يار غمه څومره ښکلې مشغله ده

زۀ لايق د ويرې غږ کولے نۀ شم
هر نظر ئې يوه نوې زلزله ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په زړۀ دې څـۀ دي ښـۀ پوهيږمـه زۀ
ځکـه چې زړۀ کښـې دې اوسيږمه زۀ

پـه کومـه ورځـې چـې دې اونـۀ وينـم
پـه اور سـوزيږم لمبـه کيږمـه زۀ

ښـۀ راتـه اوګوره چـې سـود مـې اوشـي
د مـودو تـږې نـۀ مړيږمـه زۀ

دا مـې وعـده ده د پښـتو لپـونيه
تانـه بـه ټـول عمـر زاريږمـه زۀ

پـه ,,غټو سترګو،، چـې خوړنـه کـوي
لايقـه څنګـه بـه رغيږمـه زۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تــا جــوړې ګرانــې کــړې زمــا خبــرې
کــوې اشــنا چــې نااشــنا خبــرې

مالــه ئــې څــۀ تــا لــه ئــې درکــړې
پریــږده جانانــه د دنیــا خبــرې

اور مــې بلیــږي پــه زړګــي لیــونۍ
تــۀ چــې کــړې ماتــه د بــل چــا خبــرې

زۀ بــه د ژونــد پــه خــوږو پوهــه شــمه
تــا کــه ایــزده کــړې د وفــا خبــرې

لایقــه څــو بــه مینــه پټــه ســاتې
لاړې وختونــو کــړې رســوا خبــرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ډېوې پکښې د مينې رڼا نۀ شي
هغه شپه دې تر قيامته صبا نۀ شي

رسوائي د محبت اصل معراج دے
څۀ وي مينه چې په چم کښې رسوا نۀ شي

بس يو تاته زما سترګې ښکته کيږي
بې له تا دا سجده بل ته روا نۀ شي

که هر څومره ښکلي ډېر دي په دنيا کښې
تسلي مې په بل مخ د دنيا نۀ شي

لايق ستا په سوچ او فکر کښې اوسيږم
بې له دې دې زما بله سودا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د زلفانو هر يو ول لټووم
دلته زړګي دلته ګوګل لټووم

د ژوند په لاره د يارانو پاتې
تشو خاپونو کښې منزل لټووم

هر چا حلال کړم په چاړۀ د خلوص
بيا هم ياران لټووم خپل لټووم

چې مې د ژوند په فلسفو پوهه کړي
څوک رهنما لټووم مل لټووم

لايقه ګورم چې په زيرګلې ته
زۀ ئې په سترګو کښې غزل لټووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راغلـه مـې زړګـي تـه مېلمنـه شـوله
مینـــه پښـــتنه وه پښـــتنه شـــوله

لاړه د زړۀ تـــل تـــه پـــه مـــزه مـــزه
اوښـکه د ارمـان څـومره درنـه شـوله

راغله مې تر څنګه پښـه نیـولې شـوه
خـدائے خبـر چـې ولـې پـه سـتنه شـوله

ګرانـې د دنیـا نـورې اسـانې شـوې
ګرانـه لېـونۍ شـوه زمـا نـۀ شـوله

حســن چــې لایقــه بــې پــردې شــولو
مینــه بــې عنوانــه افســانه شـوله

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې زۀ ښکلي چرته وينم ستا لوظونه مې راياد شي
خپله مينه شي رايادە ستا ظلمونه مې راياد شي

مخامخ چې کله راشي نو غمونه کډې اوکړي
خو چې کله شم يواځې چنارونه مې راياد شي

هره ورځ چې مازيګر شي د شفق لمنې سرې شي
د ځوانۍ فکر مې يوسي تېر وختونه مې راياد شي

تۀ چې وائې سپرلے راشي زۀ به هم کخيرې راشم
ستا په طمعه ډېر تېر شوي بهارونه مې راياد شي

ستا خالونو ته چې ګورم عجيبه فکر مې يوسي
د احساس په هره ساه کښې پرهرونه مې راياد شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ لېـــونے يمـــه دنيـــا بـــه څـــۀ کـــړم
ښـکلي بـه څـۀ کړمـه وفـا بـه څـۀ کړم

چـــې دې زمـــا اشـــنا زمـــا نـــۀ کړلـــو
خوار شي نصيبه نور په تا به څۀ کړم

زۀ د مــــودو نــــه د ژړلــــو عــــادت
دغسـې خـوښ يمـه خنـدا بـه څـۀ کـړم

چـې مـې تـول عـمـر پـه لمبـو سـوزوي
داسې ښائست داسې ښکلا به څۀ کړم

چـې ئـې اشـنا سـترګې بـدلې کړلـې
لايقـه داسـې رنـګ اشـنا بـه څـۀ کـړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې کله کله ستا تصوير ته خاندم
دا لکه ګلې خپل تقدير ته خاندم

چې مو تر مېنځه لکه غر ولاړ دے
دغه پښتون بېدار ضمير ته خاندم

څه مې غوختل او شوله څه راپېښه
چې شم يوائې خپل تدبير ته خاندم

ستا د نامې په تذکرو ماموره
د ليونې زړګې جاګير ته خاندم

چې مې لايق د خپلې مينې ګڼې
د ناقراره خوب تعبير ته خاندم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ازادو نظمونو برخه

چنارونه

دومـره غـرور دې پـه ځـوانۍ مـهٔ کـوه
ځکـه چـې تنـدر پـه ,,چنـار، پريـوځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

که هر څومره دې پردے کړم
تا پښتو خپله پوره کړه
ولې هر ماښام چې راغے
زۀ شوم اوښکه ناقراره
ستا د زړۀ د لورې راغلم
په بڼو کښې دې بانډه شوم
په رخسار باندې دې خور شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر

تهٔ که د ېره لرې لاړې
مرادونه دې پوره شول
زهٔ دې پرېښودم يواځې
په تېرهٔ چاړهٔ د صبر
هر ارمان حلاله وومه
خو بيا هم چې کله کله
زهٔ يواځې چرته کېنم
ستا تصوير مخې ته کېږدم
په وړو وړو سلګو کښې
ناقراره اسوېلو کښې
ورته د ېرې ګيلې اوکړم
,, تصوير ،، غلې غلې خاندي
څهٔ خبره کول غواړي
ولې هېڅ وئيلے نهٔ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

هره ورځې قسم اوخورم
ستا د مينې نه توبه کړم
معصوم زړۀ په منتونو
غلي غلي دلاسه کړم
خو چې ستړے مازيګر شي
د ماښام ناوې وديږي
ستا خوارۀ خوارۀ يادونه
مې د زړۀ نه راچاپېر شي
په سکنې سکنې ماښام کښې
د هر چا نه لرې لاړ شم
د خورو اوبو په غاړه
د ,,چنار،، د ونې لاندې
يک تنها سلګو نيولے
ګلې سر په زنګون کېږدم
تر سحره پورې ژاړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

زهٔ پوهیږم زما مینې
تهٔ به هم داسې سوزیږې
لکه زهٔ چې مودې اوشوې
لمبه کیږم ایره کیږ
تهٔ به هم زما په لورې
راتلهٔ غواړې کاتهٔ غواړې
خو مونږ دواړه یُو مجبوره
ستا رواج لاره نیولې
زهٔ ,, پښتو ،، سره په جنګ یم
ته نن ماتې زولنې کړه
رواجونه تار په تار کړه
زهٔ به خپله پښتو پریږدم
ته په تورو تورو شپو کښې
د هر چا نه پټه پټه
راله غلے غلے راشه
زهٔ به ځان درته لېمهٔ کړم
تهٔ د سترې خوب په شانتې
په لېمو کښې مې اودهٔ شه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره

کله کله تنهايي کښېني
د احساس کلي ته راشي
راته اوګورې مسکے شي
درته سم کتلے نشم
راته سم کتلے نۀ شي
څۀ خبره کول غواړي
څۀ خبره کول غواړم
ولې هيڅ وئيلے نۀ شو
ښۀ پوهېږې چې دا ولې
ښۀ پوهېږم چې دا ولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګونه

د سحر يخو بادونو
ډلې ډلې ورله ورشئ
په سپين مخ ئې تورې زلفې
په مزه مزه خورې کړئ
په بدن ئې خوشبويانې
د سحر خورې ورې کړئ
بيا ئې دواړه شونډې ښکل کړئ
خو چې ويښه درنه نۀ شي
لا به خوب ئې پوره نۀ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا به ستړے وي تر اوسه
تاسو غوږ کښې ورته رو رو
د مئين خبره اوکړئ
دا به خوب کښې په خندا شي
تاسو ټول ترې غلي غلي
د خندا رنګونه پټ کړئ
بيا زمونږ کلي ته راشئ
دا رنګونه هره خوا کښې
د خوشبو غوندې خوارۀ کړئ
چې زمونږه لېونتوب هم
د قرار خبرې زده کړي
په سکون چرته اودۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تهٔ چې وائې ما کړه هیره
زما هم دغه ارمان دے
چې د زړهٔ د سر د پاسه
زهٔ د صبر تیګه کېږدم
لکه زهٔ چې درنه هیر یم
داسې تهٔ شې رانه هیره
خو زما لیونۍ مینې
تا جوړ نهٔ دي اوریدلي
,, ځان ،، د ځانه نهٔ هېرېږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتله

راته وائي ما معاف کړه
ښۀ خبر ده ښۀ پوهېږي
چې قاتله ده د مینې
ده قاتله د جذباتو
ارمانونو احساساتو
د فکرونو تخلیقاتو
چې د دومره ستمونو
باوجود معافي غواړي
داسې ښکاري زما مینه
بیا زما د مجبورۍ نه
امتحان د صبر اخلي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

وران کنډر

تهٔ زما نه مینه غواړې
خو ددې نه خبر نهٔ ئې
چې زما سره زړهٔ نشته
يو ويرانه شان کنډر دے
يکښې سترې ارمانونه
زوريدلي حسرتونه
بې وسيانې محروميانې
يو تر بله غاړه وتې
د مودو راسې اودهٔ دي
دلته مينه مينه نشته
ورشه داسې چاله ورشه
چې ئې زړهٔ وي په سينه کښې
لا د مينې خبر نهٔ وي
لائې غم ليدلے نهٔ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

ما په ډېرو مرادونو
د ,,بابا ،، لمن نیولې
خپې تناکې ګرېوان څیرې
اوچې شونډې تراړې تراړې
په غلبیل غلبیل سینه کښې
ارمانونه مې راوړي
د معصوم زړګي په کور کښې
حسرتونه مې ساتلي
د کلونو انتظار مې
بې وسۍ سره مسکے شو
چې زما ,,لېونۍ ،، مینه
د بابا لمن ته راغله
ما ئې غلې ننداره کړه
په سپین مخ ئې تورې زلفې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګېدلې خوريدې
يو ساعت غلې ولاړه
پتې سترګې فکر وړې
بيا ئې سرې منګلې دواړه
د ,,بابا ،، په سينه کېښوې
شوه راټيټه په ژړا شوه
بيا ئې هر يو مهين کاڼے
ډېر په مينه مينه ښکل کړو
بيا په مخ ئې رڼې اوښکې
شوې کړې وړې رواني
لاس ئې پورته کړل دعا ته
زما زړۀ په درزيدو شو
دعاګانې مې غوختلې
چې زما عظيمه خدايه
يا مې سوال د ,,لېونى ،، کړه
يا مې کاڼے د ,,بابا ،، کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غمه

هره ورځ چې مازيګر شي
د اسمان په مخ سرخيانې
د شفق خورې ورې شي
زۀ د ,, کلي ، نمر خاتۀ ته
د ,, چنار ،، د ونې لاندې
يم ولاړ په وروستو ګورم
څو ازغي ازغي فکرونه
څو درانۀ درانۀ غمونه
څو يادونه قيامتونه
راته سيورې سيورې کيږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې وسه زړګي کور کښې
طوفانونه زلزلې وي
کله اوښکې ناقراره
مې په زړهٔ کښې لمبې کيږي
خو چې کله مازيګر هم
تورو شپو له غاړې ورکړي
زهٔ کړم چغې په ژړا شم
کائنات راسره ژاړي
خو چې مونږ چا پسې ژاړو
هغه سمه تر ماښامه
په بې غمه خوب اوده وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

د شینکو غرونو لمن کښې
د ,, چنار،، د ونې لاندې
د خورو اوبو په غاړه
پېغلې جونه دي ولاړې
څوک یو بل په اوبو اولي
تکې شنې دي د خندا نه
څوک د حسن په کتاب کښې
د ژوندون فالونه ګوري
کله کله سیلۍ راشي
اوربلونه ټيل ماټیل کړي
سرې او شنې لوپټې ټولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو تر بل الول شي
د اسان په مخ وريځې
د رنګونو تماشې کړي
ولې ,,تهٔ ،، د پېغلو لرې
د اوبو په غاړه ناسته
په فکرونو کښې ئې ورکه
کله اوګورې اسمان ته
کله غرونو ته کتل کړې
بیا په مخ دې يو څو اوښکې
د زړګي د لورې راشي
سترې سترې شان راپاسې
په اوبو کښتې يو څو کاڼي
په يو بل پسې ګذار کړې
جوړې ماته کتے نهٔ شې
زما ,,خيال ،، په کاڼو اولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورکي

ماته ياد دي لاتر اوسه
هاغه تېر خوارۀ وختونه
چې په تکنه غرمه کښې
به کوڅې زمونږ د کلي
هسې رنګه وې خاموشه
لکه ژوند وي کډه کړے
ددې کلي چرته لرې؛
مونږ به دغه خاموشئ کښې
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
د سرې چينې په غاړه
د يو بل په خوا کښې ناست وو
ما به کله کله شګې
د اوبو نه کړې راغونډې
کورکي به مې ترې جوړ کړل
ته به شنه شوې د خندا نه
زۀ به ستا په تماشه ووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په سترګو کښې به ورک شوم
تهٔ زما سترګو کښې ورکه
په دې هر يو ورک نظر کښې
بې حسابه وو رازونه
چې پرې تهٔ ښه پوهيدلې
چې پرې زهٔ ښهٔ پوهيدلم
يوه ورځې ښهٔ مې ياد دي
چې زهٔ ستا په انتظار ووم
پښه نيولے غوندې راغلې
ستا په سترګو کښې وې اوښکې
ستا د مخ رنګونه نور وو
چې کتل دې شاته شاته
زما زياته تلوسه شوه
نو تپوس مې درنه اوکړو
تا کړې چغې په ژړا شوې
څهٔ خبره دې اونهٔ کړه
راته ډېره نزدې راغلې
په وجود دې زلزله وه
زهٔ دې ښکل کړم په څو واره

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا په منډه شوې روانه
ښنه نیولې ښنه نیولې
زۀ اتاله شومه پاتې
د سوچونو سېلاب یوړم
داسې ډېر کالونه تېر شو
زۀ اوس هم په طمع طمع
تل په ټکنه غرمه کښې
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
د ارمان څلي ته ناست یم
رڼې اوښکې تویوومه
خورې شکې تولوومه
کورکې ترې جوړوومه
تېر وختونه یادوومه
وایم کله خو به راشې
کورکې به ,,کورکې ،، کړې
ولې ستا نه جوړې هیر دي
چې څوک داسې لېونے شته
چې په صبر نۀ پوهیږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

ته د همزولو سره ناسته د خندا نه شنه ئې
څوک دې په زلفو بې اختیاره اوشیندي ګلونه
تۀ د حیا نه تکه سره شې خو څۀ غږ نۀ کوې
په سپین رخسار دې الول شي الواني رنګونه
زما نامه دې خولې ته راشي اخستل ئې غواړې
ولې ,,پښتو،، دې په احساس اولګوي چکونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

اور ووم لمبه شوم
زۀ څۀ ووم څۀ شوم
د ځانه ورک یم
تکل تکل یم
سترې منزل یم
نیمګړې سوال یم
خپله منزل یم
ځان پسې ګرځم
چې کله رسم
او نه رسیږم
بنۀ لرې لاړ شم
لاړ شم فنا شم
ورک شم د ځانه
لکه چې ورک یم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيلتون

توره شپه ده تنهائي ده
زۀ په دغه تنهايۍ کښې
د درياب په غاړه ناست يم
د اسمان په مخ وريځې
ګورې ګورې راخورې دي
کله اخوا کله دېخوا
شي اوښان اوښان رواني
سپوږمۍ اوخاندي ښکاره شي
په چپو چپو اوبو کښې
د خپل حسن تماشې کړي
په درياب کښې غورزنګونه
غورزنګونه طوفانونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ځان سره لاهو کړي
زۀ لاهو شمه فنا شم
په دې شور او هنګامو کښې
ناګهانه رابنکاره شې
راله غلې غلې راشې
په خندا شې ښکته ګورې
زۀ هم ښکته ښکته ګورم
څۀ خبره کول غواړې
څۀ خبره کول غواړم
مونږه دواړه لا یو بل ته
حال د زړۀ وئیلے نۀ وي
چې اوبو کښې سیلاب راشي
تا زمانه چرته لرې
ما د تا نه چرته لرې
د ,, بیلتون ،، کلي ته یوسي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تابوت

چې زما د ارمانونو
د بې کوره حسرتونو
د خورو ورو خيالونو
د نيمګړو اميدونو
ټول سامان د مرګ تيار شو
د رنګونو په تابوت کښې
قط په قط پاندې خوندې شو
نو بيا دغه قاتلانو
سنګدلانو ظالمانو
ماته اووے نزدې راشه
تماشه د تابوت اوکړه
چې د قتل دا سامان دې
په څۀ کم دے چې پوره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

هاغه شپه به هېره نۀ کړم
چې د ستورو په ځلا کښې
د سپوږمۍ تته رڼا کښې
وے زما په خوا کښې ناسته
ما قيصه درته کوله
د خپل ژوند د محروميانو
د بې وسه مجبوريانو
چې خبره ستا د هجر
دې قيصه کښې کله راغله
يو څو اوښکې ناقراره
مې لېمو کښې الول شوې
د وجود هره ذره مې
نوره هم ذره ذره شوه
لېوني زړۀ راته اووے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ئې سر په پښو کښې کېږده
ښه په چغو په ژړا شه
چې د هر څۀ نه خبر شي
ولې ,, عقل ،، راته اووے
پام کوه چې چغې نۀ کړې
ګني مینه به رسوا کړې
تا زما دا قیصه ټوله
ډېر په غور اوریدله
په سوچونو کښې وې ورکه
تا کتل پورته اسمان ته
ستا په سترګو کښې هم اوښکې
ملغلرې ښکاریدلې
ستا هم زړۀ وو راډک شوے
ولې مینه پښتنه وه
تا ,, اقرار ،، کولے نۀ شو
ما ,, اظهار ،، کولے نۀ شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسم

تر پرونه چې به کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شوې
زما زړۀ کښې به دننه
مستئ واچول تالونه
هر ارمان به مې نغمه شو
سندریزه حسرتونه
ولې نن چې کله کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شي
زما زړۀ کښې شي راپورته
ارمانونه تندرونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښائستونه راته ښکاري
بلاګاني وحشتونه
شي په مخ مې را رواني
رنې اوښکې قطارونه
بې اختياره مې راياد شي
تېر وختونه قيامتونه
په زړګي مې راخوارۀ شي
د فکرونو چنارونه
ځان له غلے غلے ژاړم
چاته نۀ وايم حالونه
زۀ يريږمه په زړۀ کښې
چې د ے نوم زما په شونډو
په ژړلو کښې رانۀ شي
چې دې مينه رسوا نۀ شي
چې مې مينه رسوا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور په ثلي

زړهٔ مې هاغه ورځې غواړي
چې ورکوټې ووم ماشوم ووم
د هر غم نه ناخبره
به دې غېږه کښې اودهٔ ووم
چې به کله په ژړا شوم
تا به زهٔ قلارولم
مابه لاس درنه چاپېر کړهٔ
تا به مورې ښکلؤلم
چې به شين شوم د خندا نه
تا به غېږ کښې لوبولم
چې به کله ووم ناروغه
ستا په مخ به رنې اوښکې
بې اختياره بهيدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله شپه به دې شوګير کړه
ته به نۀ اوده کيدلې
چې زېږګے به مې کولو
تا سينې ته به راجوخت کړم
تر هغې به وار خطا وې
چې تر څو به زما ستړګې
مورې نۀ وې غړيدلې
بيا چې کله مې خړپوسې
په مزه مزه ايزده کړې
تۀ به ناسته راته خوا کښې
په خندا نۀ مړيدلې
هر ماښام به دې راټولې
کړې د چم محلت خزلې
دا به ماته دې لوګے کړې
د ,,نظره ،، يريدلې
بيا چې کله زما مورې
ما اول قدم کړو پورته
ته په کور کښې ګرمه ګرمه
اخوا د پخوا ګرځيدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټول کلي چم محلت کښې
شیرنیانې دې ویشلې
چې په ماتو قدمونو
به ستا غېږې ته راتللم
تۀ به زړۀ کښې پټه پټه
ځان له من من غټېدلې ؛
بیا مې ژبه پرانستله
ما خبرې زده کولې
په څو وارې به دې ښکل کړم
چې په تته تته ژبه
ما به ځان ته رابللې
خو چې کله زما مورې
زۀ ایله د ګرځېدو شوم
د خپل کور د دروازې نه
لا بهر وتلے نۀ ووم
چې زما د مینې کور کښې
د هر بې وخته طوفان راغے
زۀ په چغو چغو راغلم
ما وئیلې زما مورې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې تا جواب رانکړو
بس سینې ته دې راجوخت کړم
اخري ځلې د ښکل کړم
بیا تهٔ ډېره لرې لاړې
زهٔ دې پرېښودم یواځې
زهٔ ,, یواځې ،، هم رالوے شوم
خو په اور او په لمبو کښې
اوس زلمے یم ګرانې مورې
نن دې ځلې ته ولاړ یم
خلق ماته ,, لایق ،، وائي
په دوه کسو کښې یادیږم
خو بې تانه خپلې مورې
دا ژوندون نیمګړے ښکاري
دا ژوندون نیمګړے ښکاري

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

منت

ستا په ښائست مې قسم
ستا په حيا مې سوګند
ډېر مې زړهٔ صبر کړلو
خو چرته صبر نهٔ شو
چې سترګې پټې کړمه
تهٔ راته وړاندې راشې
ډېرې خبرې اوکړې
ډېرې خبرې اوکړم
د خپلې مينې په نوم
دغه منت اومنه
ما نه خفه چې نهٔ شې
زهٔ د ژوندون په لاره
ګلې يوائې يمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښۀ دې اوکړل

خپل خوارۀ وارۀ فکرونه
خپل ذره ذره وجود مې
خپل لمبه لمبه احساس مې
ستا د مينې په لمن کښې
په مزه مزه راټول کړو
زۀ د خپل ځان نه خبر شوم
د مودو نه سترے عمر
راته خوږ غوندې ښکاره شو
اوس چې تا کړه لاره بدله
ښۀ دې اوکړۀ د زړۀ سره
ستا د مينې لېونے به
يو ځل بيا ذره ذره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تا نن د ہر په بې فکرۍ کښې
دا خبره ماته اوکړه
چې تا ,, درد ،، لیدلے نۀ دے
تۀ د مینې خبر نۀ ئې
زما هم دغه ,, ارمان ،، دے
چې د مینې په لمبو کښې
سوزیدلے چرته نۀ وے
کاش ما درد لیدلے نۀ وے
کاش ستا خیال ته ,, تنهایۍ ،، کښې
ژړیدلے چرته نۀ وے
صبر شوے وے له تانه
ناقراره دومره نۀ وے
لکه تۀ چې ئې بې غمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې زۀ هم بې پروا وے
خو زۀ څۀ اوکړم مجبور يم
نۀ د تا نه صبريدے شم
نۀ زۀ ستا په لور درتلے شم
نۀ نامه دې اخستے شم
نۀ په چغو ژړيدے شم
ځکه ستا عزت ډېر ګران دے
ماته ګلې د خپل ځانه
چېه خوله په سرو لمبو کښې
مودې اوشوې لمبه کېږم
سترګې پټې کړم يوائې
ستا خيالونو ته خنديږم
که هر څو صبريدل غواړم
زۀ د تانه نۀ صبريږم
تر سحره پورې ناست يم
زۀ په خپل نصيب ژړيږم
ددې هر څۀ باوجود چې
تا نن داسې راته اووے
چې د ,,مينې ،، خبر نۀ ئې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو نور هېڅ وئيلے نۀ شم
که راتلے مرګ بې اجله
دا خبره دې پوره وه
زۀ به مړ ووم د زړۀ سره
خو يقين به دې وو شوے
چې زما لېونی مينه
مرګے هم نۀ وژلے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

ناقراره غوندې خيال ووم
له مودو ذره ذره ووم
تا په ډېره پاکه مينه
مقدسو احساساتو
زۀ راغونډ کړمه يو ځائے ته
لکه بُت دې مکمل کړم
زۀ په ژوند کښې په وړمبي ځل
شوم خبر له خپله ځانه
ناقراره ستړے عمر
راته خوږ شو راته ګران شو
ستا د خيال په رنګينو کښې
زۀ د خپله ځانه ورک شوم
چې ستا نوم به زما خولې له
تنهايۍ کښې کله راغلو
رښې اوښکې د خلوص به
مې په مخ لړۍ لړۍ شوې
زۀ به څومره ووم خوشحاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دا سوچ کولے نهٔ شې
خو غماز چې مېنځ ته راغے
ستا خلوص ئې رېز مرېز کړو
تهٔ شوې دومره مروره
چې دې زهٔ ټوټې ټوټې کړم
د خپل ځان دا خورې پاڼې
چې مې څومره جوړولې
دومره نور هم ورانیدلم
بیا په زړهٔ مې تیږه کیښوه
د خپل ځان دغه ټوټې مې
په سور اور لمبه لمبه کړې
اخر دا چې زهٔ ایره شوم
بیا د وخت یادونه راغلهٔ
زهٔ ئې واخستم په مخه
د مشرق نه تر مغربه
د شمال نه تر جنوبه
زهٔ ذره ذره شوم خور شوم
د وجود خورې ذرې مې
اوس په یو بل پسې ژاړي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library